

F. t. l. vedr. merværdiafgiftsloven.

have været, hvis de ved bygningens opførelse havde fået byggegodtgørelse i stedet for at have fradraget afgift på byggeriet som indgående afgift. Reguleringen skal derfor kun omfatte forskellen mellem den indgående afgift og det beløb, som kunne være opnået i byggegodtgørelse efter § 30 i merværdiafgiftsloven eller i tilskud efter kap. XIII A i lov om boligbyggeri. Der bliver således ikke tale om regulering for nyopførte fabrikker, værksteder og lagerbygninger, da byggegodtgørelsen her svarer til det fulde afgiftsbeløb.

Som det fremgår af lovforslaget, skal der ikke ske regulering af den indgående afgift, der vedrører almindelig vedligeholdelse og reparation. Dette skyldes, at sådanne arbejder ikke medfører nogen forøgelse af ejendommens værdi. Reguleringen vil omfatte andre arbejder på fast ejendom som f.eks. nyopførelser, tilbygninger og ombygninger. Dette gælder ikke alene bygninger, men også andre faste anlæg, f.eks. svømmebassiner og parkeringspladser, som overgår til ikke registreringspligtig virksomhed.

Reglerne vil næppe finde anvendelse i særlig mange tilfælde, da fast ejendom opført til registrerede virksomheder normalt ikke inden for de første 5 år overgår til anvendelse i ikke registreret virksomhed.

Til nr. 3.

Virksomheder, der ikke er registreret efter merværdiafgiftsloven, må ifølge lovens § 17, stk. 9, ikke i fakturaer anføre afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Denne bestemmelse er indsat i loven dels for at hindre, at ikke registrerede virksomheder opkræver afgift, dels for at hindre, at registrerede købere gennem fakturaer fra sådanne virksomheder opnår grundlag for uberettiget fradrag for indgående afgift.

Det er nu foreslået, at den, der i strid med nævnte bestemmelse anfører afgiftsbeløb i en faktura, skal indbetale beløbet til statskassen. Dette vil f. eks. gælde en virksomhed, der ikke er registreret, fordi dens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser er under 5.000 kr. årlig. Det er endvidere foreslået, at der skal indbetales afgift til staten, hvis en registreret virksomhed har opkrævet afgiften med for stort beløb eller har opkrævet afgift af afsætning, der er afgiftsfri, f.eks. efter lovens § 12.

Til nr. 4.

I tilfælde, hvor registrerede virksomheder kommer i økonomiske vanskeligheder, er det almindeligt, at vareleverandere forlanger kontant betaling. Afgiftsskylden til toldvæsenet vil derimod på grund af den lange afgiftsperiode og betalingsfrist fortsat vok-

se. Efter merværdiafgiftsloven er den sædvanlige afgiftsperiode 3 måneder, og afgiften skal angives og indbetales til toldvæsenet senest 1 måned 20 dage efter periodens udløb. For virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., er afgiftsperioden 6 måneder, og afgiften skal indbetales i 2 rater, senest 5 måneder 20 dage og 8 måneder 20 dage efter afgiftsperiodens udløb. Hvis toldvæsenet vil hindre afgiftsskyldens fortsatte vækst, kan det kun ske ved at indgive konkursbegæring mod virksomheden.

Under forhandlinger om en virksomheds økonomiske sanering vil det imidlertid ofte være uheldigt at tage initiativet til en konkurs. Statskassens interesse vil i mange tilfælde bedre kunne varetages gennem mere begrænsede indgreb over for en sådan virksomhed. Dette vil tillige være i de andre kreditors og virksomhedens interesse.

Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i loven, der giver toldvæsenet adgang til at fastsætte kortere afgiftsperioder og indbetalingsfrister for virksomheder, hvis indehaver er fundet ude af stand til at betale sin gæld, f.eks. ved eksekution, betalingsstandsning, akkordforhandling eller lignende. Det er endvidere foreslået, at forkortelse af afgiftsperiode og indbetalingsfrist vil kunne ske i tilfælde, hvor en virksomhed gentagne gange ikke har betalt afgift rettidigt.

Bestemmelser af tilsvarende karakter findes i toldloven og i andre forbrugsafgiftslove.

Til nr. 5.

Overstiger en virksomheds indgående afgift i en afgiftsperiode den udgående afgift, skal toldvæsenet udbetale det overskydende beløb senest 14 dage efter modtagelsen af afgiftsangivelsen.

Toldvæsenet modtager årligt ca. 180.000 negative angivelser og udbetaler på grundlag af disse ca. 3 milliarder kroner. En væsentlig del af de negative angivelser modtages i de sidste dage inden udløbet af fristen for angivelsens indsendelse. Toldvæsenet får derfor et stærkt arbejdspress 6 gange om året, nemlig ved udløbet af angivelsesfristen for de 4 kvartaler for byerhverv og ved udløbet af de halvårslige angivelsesfrister for landbrugsvirksomheder m.v.

Under hensyn til de meget betydelige beløb, der udbetales på grundlag af negative angivelser, kan den kontrol, toldvæsenet har mulighed for at gennemføre inden for udbetalingsfristen, ikke anses for fuldt forsvarlig. Det foreslås derfor at forlænge denne frist fra 14 dage til 3 uger.

Da det i en række tilfælde har vist sig umuligt for toldvæsenet at gennemføre kontrol, fordi man ikke